

«Από τη στάχτη
θα αναγευνηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΟΧΤΩΒΡΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 78 — ΔΡΧ. 30

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΘΕΙ ΣΤΗ ΝΙΚΗ!

Φτάνουμε κιάλια στις πενήντα βδομάδες του μεγάλου αγώνα που ξεκίνησε ο Θεσπρωτικός λαός. Όλη η Ελλάδα παρακολουθεί την αντιπαράθεση μιας εκτεταμένης αγροτικής μάζας και των συμμάχων της σ' έναν απομακρυσμένο επαρχιακό νομό με την κρατική και κυβερνητική μηχανή. Κάθε προσεκτικός άνθρωπος παρακολουθεί με ενδιαφέρον και θερμή την πάλη ενός κομματιού του λαού ενάντια στο σύνολο σχεδόν της αστικής

τάξης. Γιατί αν κάτι χαρακτηρίζει περισσότερο αυτόν τον αγώνα είναι ότι τολμάει να είναι ανεξάρτητος, από τα τρία μεγάλα κόμματα της αστικής τάξης: το ΠΑΣΟΚ, το ψευτοΚΚΕ και την Ν.Δ.
Πραγματικά δε θα μπορούσε να είναι αλλιώς καθώς αυτός ο αγώνας, κιάλια από τα πρώτα του βήματα, έχει πάρει τη μορφή της παλλαϊκής εξέγερσης. Και την εξέγερση τη φοβούνται οι αντιδραστικοί κάθε είδους.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στη διάρκεια των τελευταίων ημερών η Ν.Δ. άρχισε και αυτή να διαχωρίζει τη στάση της από την εξέγερση. Αυτό φάνηκε με το ντζιμο στον τύπο της των ειδήσεων για τη Θεσπρωτία, με τις πιέσεις που άσκησε για υποχωρήσεις σε ηγετικά στελέχη του αγώνα και με την ψυχρή της έως απόδοκμαστική στάση της στη δεύτερη διαδήλωση συμπαράστασης της Αθήνας.

Η τρέχουσα περίοδος του αγώνα χαρακτηρίζεται κυρίως από δύο μόντα:

Πρώτο: Την πρώτη υποχώρηση της κυβέρνησης που εκφράστηκε από τις προτάσεις Τσαουζόπουλου - Κουλούρη.

Δεύτερο: Την εμπόληση από τους Θεσπρωτικούς μάζες, πρώτα, που άνοιξε μια σταδιακή απόσυρση της πρώτης της παραγωγής στη πύλη και τα χωριά, δηλαδή μια μείωση του αντιδραστικού σκελετού

της εξουσίας με μια κερμακοθήκη που σκέλεσε της κατάστασης του κρατικού μηχανισμού με το κλείσιμο της Νομαρχίας, και το στελεχικό έδαφος του κράτους από αυτήν.

Αυτή ακριβώς η διατήρηση της, δηλαδή η αποφασιστικότητα των Θεσπρωτικών να προχωρήσουν, η επιμονή τους στη διατήρηση των θέσεων τους και στα μπλόκα και στην πάλη, αυτή είναι που οδήγησε στην πρώτη εξέγερση.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΤΑΧΤΗ-ΚΗ

Είναι σίγουρο ότι οι Τσαουζόπουλος και Κουλούρης δεν θα έφταναν στο σημείο να προτείνουν αναστολή της εισροίας των έργων υποδομής της προς τον Καζαμά, αν οι Θεσπρωτικοί δεν είχαν σταθεροποιηθεί.

Βήμα μέσα στην επώδυνη διαδικασία της κυβέρνησης κριβεται το πρόγραμμα παρά και ο κίνδυνος της αναστολής του μετώπου της εξέγερσης του Θεσπρωτικού λαού.

Αν οι Θεσπρωτικοί δεχτούν να σταματήσουν τον αγώνα τους με αποτέλεσμα μια μέγιστη που θα αναλάβει η εχθρική στον αγώνα ΤΕΔΚ Θεσπρωτίας και που το συμπέρασμα της δεν θα είναι υποχρηστικό για την κυβέρνηση ή για την διαφορετική αναστολή στον όρο «επι-

στημονικά τεκμηριωμένη», τότε θα βρούμε σ' ένα σημείο πολύ πιο πίσω και από καινού που ξεκίνησαν. Με μια τόσο ανυπόστατη κυβέρνηση δεν επιτρέπεται κανείς να διαπραγματεύεται με τέτοιο τρόπο. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να εγκαταλείπει τα διαπραγματευτικά του όπλα.

Η κυβέρνηση προσπαθεί με αυτή της την πρόταση να πετύχει δύο πράγματα. Πρώτο: Να δειλασει τους Θεσπρωτικούς εκμεταλλευόμενα την κατάσταση ενός αγώνα που συμπληρώνει τον ένα μήνα του και δεύτερο, και το σημαντικότερο, να εμφανιστεί την ηγεσία των Θεσπρωτικών σαν υλιστικά αδιάλεχτη στην πανελλαδική κοινή γνώμη.

Οι Τσαουζόπουλος - Κουλούρης προσπαθούν να τον έντιμο επίσημο και τεχνικό γεγονός ότι μπορούν να δεχτούν μια λύση ώστε να μη γίνονται τα λάματα ακαθάρα στον Καζαμά αρκεί να υπάρχει αυτό μια επιστημονική μελέτη

Όμως υπάρχουν ήδη μελέτες από επιστήμονες, που βέβαια δεν βρισκονται στο επίπεδο μιας οριστικής τεχνικής μελέτης, που προσδιορίζουν πόσο την γενική κατάσταση και τα βασικά χαρακτηριστικά μιας λύσης έξω από τον Καζαμά.

Αν οι Τσαουζόπουλος - Κουλούρης ήταν ειλικρινείς στον επιστημονισμό τους θα έπρεπε πρώτα να καταγγείλουν αυτές τις μελέτες σαν ανεπίστατες. Θα έπρεπε δηλαδή τα επιστημονικά τους αποτελέσματα και μάλιστα μετά από πρότερον τη σημαντική υπαράδειξη λύση, να αποδείξουν ότι οι υπάρχουσες αυτές μελέτες είναι ανυπόστατες επιστημονικά. Όμως μέχρι στιγμής όχι μόνο από τα επίσημα χείλη, αλλά ούτε με άρθρα τους στον Τύπο δεν έχουν τολμήσει επώνυμοι ειδικοί να απορρίψουν αυτές τις λύσεις που ήδη έχει στη διαθεση της η αντιρροπία αγώνα.

«Αρα έχει κάθε λόγο ο ελληνικός λαός να πιστέψει ότι οι προτάσεις Τσαουζόπουλου - Κουλούρη είναι μια απλή και δόλια πιασμένη»

Μια αντίστοιχη καταδική είναι απαραίτητη και για τις προτάσεις Φίλων και τις προτάσεις της Ηνωτικής. Αυτή η επίθεση προτάσεων είναι στην πραγματικότητα μια πολιτική ομορφονιά για τη διάσωση και την απομύκωση του αγώνα. Το ΠΑΣΟΚ και το ψευτοΚΚΕ κερμακοθήκη θα στήσουν μια βιομηχανία προτάσεων που θα εμφανίζονται με το πρόσωπο του τεχνικών λύσεων και των μελετητικών διαδικασιών, ενώ θα είναι καθαρά πολιτικές προτάσεις. Αυτή θα προτείνουν 820 τρόπους για να λύσουν τα λάματα στον Καζαμά και 1000 τρόπους επιστημονικών μελετητικών διαδικασιών για να σπαστεί η απάνω δίχτυα απέναντι να αναλάβουν την παρακίρη επιστημονική δόση στη ΣΥΝΕΧΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΧΙΛΗ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΣΠΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Τα αποτελέσματα του πρόσφατου δημοψηφισματος που διεξήχθη στη Χίλη, κατά και με όλη τη τυρλολαφική πλευρά του (μοναδικός υποψήφιος ο Πινοσέτ) έκφρασε την αντίθεση του Χιλιάνου λαού στο δικτατορικό καθεστώς της χώρας. Εξ άλλου η διάθεση αυτού του λαού είναι δεδομένη από τότε που, πριν από 15 χρόνια εγκαθιδρύθηκε η χούντα. Απ' αυτή την άποψη τα αποτελέσματα αυτά αποτελούν μια νίκη του χιλιάνου λαού. Αυτή η νίκη εκφράζεται και με την υποχώρηση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που στο παρελθόν υποστήριζε τον Πινοσέτ, και που τώρα στην προσπάθεια να μη χάσει την επιρροή του πάνω στη χώρα τοποθετείται σωφως για την ανάδειξη κυβέρνησης με πιο ανεξάρτητα και «δημοκρατικά» χαρακτηριστικά. Αυτή είναι και η γραμμή της Ουάσιγκτον τα τελευταία χρόνια, μια γραμμή που αναγκάζεται να πάρει μετά από το φούντομα των αντιιμπεριαλιστικών και αντιφασιστικών κινημάτων σε μια σειρά χώρες. Ένα αντίστοιχο χρο παραδειγμα αποτελεί ο Μάρκος των Φιλιππίνων.

Στη Χίλη το πέρασμα αυτό δεν θα γίνει βέβαια και τόσο εύκολα με δεδομένη τη στάση του ρασιστα Πινοσέτ να χρησιμοποιήσει τα αντιδραστικά προνόμια που του δίνει το «Σύνταγμα» κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του. Έτσι, ενώ το Δεκέμβριο του 1989 θα πρέπει να διεξαχθούν προεδρικές εκλογές με

ΣΥΝΕΧΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΗ ΓΣΕΕ

Πίσω από τις πιέσεις των εργαζομένων οι διάφορες φράξες της αστικής τάξης οξύνουν την αντίθεση τους για την κυριαρχία στην ηγεσία της κρατικής ΓΣΕΕ.

Ενώ υπολείπονται λιγότερο από 10 μέρες από την ημερομηνία που έχει προκηρυχθεί από την ΠΑΣΚΕ το λεγόμενο 24ο συνέδριο της ΓΣΕΕ, η κατάσταση δεν έχει ξεκαθαρίσει, εκτός από ένα. Από το ότι όλα γίνονται μακριά από την εργατική τάξη. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την ΕΣΑΚ μιας και σε π για τα μάτια δεν τολμάει να καλέσει «την εργατική τάξη στην Ομόνοια» για να δώσει αυτή τη λύση!

Πραγματικά πρόκειται για την πιο ανοιχτή χωρίς προσχηματα αντιπαράθεση των πολιτικών μπλοκ της αστικής τάξης που γίνεται δηθεν στο όνομα της «ενότητας» των εργαζομένων. Δεν υπάρχει ούτε ένας, σήμερα εργαζόμενος ή συνταξιούχος που να πιστέψει πως η αντιπαράθεση στη ΓΣΕΕ έχει να κάνει με τα δικά του συμφέροντα.

Τα προσχήματα και οι μάσκες έχουν πέσει! Το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τον Λαλιώτη αναλαμβάνει αυτό να «λύσει» το πρόβλημα. Το ψευτο-ΚΚΕ ανακοινώνει πως αυτό είναι απαράδεκτο, πως είναι μια κομματική παρέμβαση που χιτλάει την αυτονομία των

συνδικατών!

Την άλλη μέρα η διοίκηση του ΕΚΑ με επικεφαλής τον Καστόπουλο δέχεται την συνάντηση με τον Λαλιώτη υποδηλώνοντας τη δημοφιλία του ψευτο-ΚΚΕ.

Αργότερα ο Λαλιώτης δηλώνει σε μια κρίση(!) ειλικρινούς: «Με πρέπει να κριθώμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Κλάω, η καρδιά, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι όλες οι οργανώσεις λειτουργούν με στέλεχη πολιτικά, γιατί και η πρωτοβουλία μας στηρίζεται σ' αυτό το δεδομένο».

Πρώτα συνλόγισαν οι συνδικαλιστικές κομματικές παρατάξεις και ακόμα οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν έχουν πάρει θέση! Η ΔΑΚΕ δηλώνει αποχή, η ΠΑΣΚΕ εκανε προτάσεις και η ΕΣΑΚ παίζει μέχρι το τέλος το χαρτί του εκβιασμού!

Κατά τα άλλα βυθίζουμε προς την «αποκατάσταση» της ομιλότητας και της ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος! Το μόνο που λείπει είναι μια απειθείας συνάντηση του Φλωράκη του Παπανδρέου και του Μητσοτάκη.

Όλων αυτών δηλαδή που έχουν χτυπήσει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, που έχουν διώξει τους εργάτες από τα συνδικάτα και έχουν τοποθετήσει στα γραφεία των συνδικατών τις κομματικές

γραφειοκρατικές τους κλίκες.

Για την εργατική τάξη και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το βασικό ζήτημα είναι η από τα κατονομασθέντες των συνδικατών, η ανεπίτευξη του ψευτο-ΚΚΕ.

Είναι το ταξίωμα της κομματικής και κρατικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς την συγκεκριμένη γνώση του χαρακτήρα της πάλης ανάμεσα στα τμήματα της αστικής τάξης, χωρίς την αποκάλυψη των σχεδίων τους.

Αν το ένα ζήτημα είναι να δείξουμε πως η ΓΣΕΕ και πάλη που γίνεται για το παός θα πάρει την ηγεσία της είναι έξω από τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, το άλλο είναι να δώσουμε ολοκληρωμένα τον χαρακτήρα αυτής της πάλης να αποκαλύψουμε τα σχέδια των εχθρών της εργατικής τάξης.

Η πάλη σήμερα για την ΓΣΕΕ δεν είναι τίποτα άλλο από κομμάτι της συνολικότερης πάλης που γίνεται στη χώρα ανάμεσα στα τμήματα της αστικής τάξης για την κατάκτηση της ηγεμονίας στο ζήτημα

της πολιτικής εξουσίας.

Οι αισιατικά η συγκροπητή έχει να κάνει ανάμεσα στις δύο γραμμές της «αποδοκιμασίας» από την μια και της λεγόμενης «ριστερής» συμπαράστασης από την άλλη.

Στο κέντρο αυτής της εξίσωσης βρίσκεται το ψευτο-ΚΚΕ. Και αυτό όχι γιατί έχει κατακτήσει μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία την πλειονότητα των συνδικαλιστικών αντιπροσώπων της εργατικής τάξης, αλλά γιατί έχει πίσω του μια υπερδύναμη, την σοσιαλμπερλιεζιστική Ρωσία. Αυτή η υπερδύναμη θέλει σήμερα την πολιτική εξουσία στη χώρα. Αυτό είναι που έχει διασπαστεί την αστική τάξη, αυτό είναι που έχει οξύνει την πάλη μέσω στο ΠΑΣΟΚ, ανάμεσα σε δύο πολιτικά μπλόκ, το μπλόκ που αρνείται την λεγόμενη απλή αναλογική και την συγκομμένη με το ψευτο-ΚΚΕ, το λεγόμενο μπλόκ της αυτοδυναμίας, και από την άλλη το πολιτικό μπλόκ που κάτω από την καθοδήγηση του ίδιου του Α. Παπανδρέου και του Λαλιώτη προωθεί την ενότητα με το ψευτο-ΚΚΕ και την καθιέρωση της λεγόμενης απλής αναλογικής. Αυτά τα δύο μπλόκ συγκρούονται στην ΓΣΕΕ.

Από την μια η ΠΑΣΚΕ με τον Ρωσόπουλο επικεφαλής και την ΣΥΝΕΧΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΓΣΕΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Από το βιβλίο διευσηθαι, καθότι, ότι η επίστημη είναι δύσκολη να δοθεί μια πλήρη γνώση. Αλλά η πολιτική είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Εάν εκφραστεί μια θέση από την ηγεσία του αγώνα, η επίστημη είναι δύσκολη, επιστημονική επιστήμη. Αλλά είναι δύσκολη. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Υποστηρικτές της επίστημης, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Το ίδιο ισχύει και με το άλλο ΚΚΕ. Όταν λέμε ότι πρόκειται για τον ίδιο τον λαό, το βιβλίο με τις διακηρύξεις της επίστημης, και ο Φίλιππος δεν είναι ο ίδιος άνθρωπος, καθότι είναι ένας άλλος άνθρωπος, καθότι είναι ένας άλλος άνθρωπος.

Το ίδιο ισχύει και με το άλλο ΚΚΕ. Όταν λέμε ότι πρόκειται για τον ίδιο τον λαό, το βιβλίο με τις διακηρύξεις της επίστημης, και ο Φίλιππος δεν είναι ο ίδιος άνθρωπος, καθότι είναι ένας άλλος άνθρωπος, καθότι είναι ένας άλλος άνθρωπος.

του να υπολείπεται, ότι για μια στιγμή είναι μερικές φορές να υπολείπεται της υπό της επίσημης. Είναι η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Εάν ένας άνθρωπος είναι ένας άνθρωπος, τότε είναι ένας άνθρωπος. Είναι η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Η επιστήμη της επιστήμης, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Εάν ένας άνθρωπος είναι ένας άνθρωπος, τότε είναι ένας άνθρωπος. Είναι η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Με το ζήτημα της ανεξαρτησίας, και του ίδιου του αγώνα, δεν μπορεί να γίνει λόγος για την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Αλλά το να δηλώσει ότι υπάρχει κάποια αντανάκλαση στα δημοκρατικά στοιχεία, και στην εποχή που συμβαίνει, ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

του μετριοί είναι αυτοί που αποτελούν τη βασική βάση της εξέγερσης. Είναι μερικές φορές να υπολείπεται της υπό της επίσημης. Είναι η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Πιστεύουμε παράλληλα ότι η εργατική τάξη είναι η κινητήρια δύναμη της επίστημης, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Οι προσπαθειές του αγώνα, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Τελειώνοντας αυτό το σύντομο σημείωμά μας για πάλι στις εξεγέρσεις της Θεσπρωτίας, θα θέλαμε να διαπιστώσουμε με τη σειρά μας, στην επίστημη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Μια πρώτη εκτίμηση είναι η ακόλουθη: Μια μεγάλη απειλή, η οποία αποτελείται από μια πολιτική, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Ορισμένοι από τους επιστήμονες, όπως ορισμένοι από την επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

μεγάλο οικονομικό αποκλεισμό. Εάν μπορεί να γίνει σε μερικούς ανθρώπους, ότι τα μπάλα δεν γράφονται τότε και ότι το μόνο μέσο αγώνα είναι η κορριά. Το ίδιο ισχύει και στην επιστήμη της επιστήμης και της πολιτικής, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Πιστεύουμε ότι τα μπάλα πρέπει να διατηρηθούν, ακόμα κι αν παύσουν να είναι η κινητήρια δύναμη της επίστημης, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι δίχως τα μπάλα, το κλείσιμο των δημοσίων κτηρίων ήταν εξέγερση μιας πόλης και όχι ενός νομού. Τα μπάλα δίνουν τη διάσταση της Θεσπρωτίας, εξέγερσης και όχι μιας εξέγερσης στην Ηπειρογένεια. Το τρίτο σημείο και το πιο σοβαρό είναι ότι τα μπάλα είναι η συγκροτημένη εκφάνση της αγροτικής εξέγερσης. Τα μπάλα σημαίνουν πρώτα απ' όλα απειρότητα του λαού από μια επίθεση των δυνατικών καταστολής. Αυτός είναι ο κύριος ρόλος τους και αυτός μπορεί να περθεί στις πόλεις της αγροτικής εξέγερσης, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Αυτό ανθήρημα τόσον καταλάβει, ότι αυτοί οι αγωνιστές τα δίκαια και κρατούν στη θέσις τους αγρότες, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Όλη η προοδευτική Ελλάδα έχει επισημάνει τα μπάλα της πανοικιστικής Θεσπρωτίας που είναι παντοί, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Με αυτή τη δήλωση, και οι αγρότες, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Από ισχύει και στο δεύτερο ζήτημα των αγρών αντιπροσώπων, όπως λέει. Η τελευταία επιστολή της ΠΑΣΚΕ στη βάση της εκπαίδευσης του λαού, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Στην Αθήνα την περασμένη βδομάδα

Την προηγούμενη Παρασκευή, στα πλαίσια της ανάπτυξης της συμπαραστάσης στον αγώνα του λαού της Θεσπρωτίας, έγινε στην Αθήνα μια σπουδαία διαδήλωση. Η Επιτροπή Αγώνα των Θεσπρωτών της Αθήνας μαζί με τους συλλόγους πραγματοποιήσε συγκέντρωση έξω από την Βουλή και πορεία διαμαρτυρίας έξω από τα Γραφεία των τριών μεγάλων κομμάτων. Της Ν.Δ. στη Ρηγύλλης, του ΠΑΣΟΚ στη Χ.Τρ. ΚΩΣΗΜ, ενώ στο ψευτο-ΚΚΕ λόγω απόστασης των γραφείων του (Περισσό) η πορεία έγινε έξω από τα γραφεία του «Ριζοσπάστη» στην Πανεπιστημίου και Θεμιστοκλέους, ενώ αντιπροσωπείο τον διαδηλωτών πήγε στον Περισσό. Στην πορεία αυτή συμμετείχε με συγκροτημένο μπλοκ η ΟΛΚΕΕ. Για πρώτη φορά μια διαδήλωση λαού έφτασε έξω από τα γραφεία των κομμάτων της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού, για να διαμαρτυρηθεί για την προδοτική τους στάση σε μια δίκαιη λαϊκή εξέγερση. Η διαδήλωση αυτή αποτάχ με ταράσια σημασία. Δείχνει πως ο λαός μας δεν είναι διατεθειμένος να υποκύψει στην δημαγωγία, στην απάτη και τον πολιτικαντισμό αυτών των κομμάτων. Πως είναι αποφασισμένος να αγωνιστεί ενάντια τους, οργανώνοντας την δικιά του ανεξάρτητη πάλη και πολιτική. Αυτή την τεράστια πολιτική σημασία και αυτό το αισιόδοξο μήνυμα των Θεσπρωτών προσπάθησε να κρούει με κάθε τρόπο το σύνολο του αστικού τύπου. Ιδιαίτερα εκφύσαν τον χαρακτήρα της διαμαρτυρίας αυτής της διαδήλωσης, αλλά και τον έναν από τους τρεις στόχους της. Τα γραφεία του ψευτο-ΚΚΕ. Έκφρασαν πως η διαδήλωση πήγε στα γραφεία ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

Η «ΠΡΩΤΗ» ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Η εφημερίδα «Πρώτη» φρονίστηκε τον τελευταίο καιρό με φλογερά άρθρα υπέρ του Θεσπρωτικού αγώνα. Πολλοί καλοπιστοι άνθρωποι εξέλασαν την αρχική της αμαρτωλή στάση σε σχέση με τον αγώνα και τη θεωρήσαν σταθερό σύμμαχό τους. Ομως στα τελευταία της φύλλων «Πρώτη» τα ξαναγύρισε το τροπάρι και υποβαθμίζει τα νέα από τη Θεσπρωτία. Όσοι παρακολουθούν συστηματικά αυτή την εφημερίδα ξέρουν ότι εκοράζει τα συμφέροντα των ρώσικων σοσιαλ-ιμπεριαλιστών στη χώρα μας. Είναι με λίγα λόγια η απαγωγική εκδοχή του Ριζοσπάστη. Όμως πολλές φορές ακολουθεί διαφορετική τακτική από αυτόν παίζοντας παιχνίδι σε ένα άλλο έδαφος. Έτσι ενώ ο Ριζοσπάστης είναι σταθερά αντίθετος με τους Θεσπρωτους, η «Πρώτη» έκανε κάποια στιγμή τον φίλο τους. Μια τουλάχιστον αιτία γι' αυτό είναι ήδη φανερή. Τα «ηρωικά» άρθρα της «Πρώτης» προηγήθηκαν για λίγο των δηλώσεων του Φίλιππου (του δημαγωγού των Γιαννίνων) που έριξε τη δηλητηριώδη του πρόταση για έναν δήθεν τριτογενή βιολογικό καθαρισμό. (Προφανώς καθ' ύποληψη των Πολωνών). Μόλις ο Φίλιππος έριξε αυτή την πρόταση η «Πρώτη» βγήκε και φώναξε «ζήτω ο Φίλιππος». Με λίγα - λόγια η «Πρώτη» προσπάθησε να κάνει τον αβανταδόρο του Φίλιππου και για να το πετύχει αυτό έκανε για λίγες μέρες τον φίλο των Θεσπρωτών.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

επιστημής του. Τσοχατζάκοι λοιπόν έριξε την γραμμή της αντανάγκης στη ΓΣΕΕ. Μια γραμμή που σήμερα έχει φτάσει στα όρια της κατά από την επίθεση που εξαπέλυσε το μπλόκο Παπανδρέου - Φλωράκη και το τελευταίο ιδιαίτερα διάστημα ο Λαλιώτης.

Πέρα η γραμμή της αντανάγκης μέσα από τις δικαστικές αποφάσεις είχε κατακτήσει μια τριτογενή νίκη, μια νίκη όμως που κληρονομήθηκε της απεργιαστικής και ανεργιακής της γραμμής, δεν έχει την παραμικρή επιστημής από τους εργαζόμενους.

Οι δυνάμεις των φιλορωσικών μπλόκ, η φιλοεπιθετική σοβιετική γραφειοκρατία δημαγωγούσε πάνω σε αυτό και ετοίμασε τους όρους της δικιάς της ανταπόκρισης. Οι παρατηρητές πολιτικές εξελίξεις, η «εφημερίδα των συνθηκών» όπως είπε πρόσφατα ο Λαλιώτης, και οι άλλοι στήριξαν την ανεπίσημη της, και αρκετά πιθανή τη δικιά της κορριά.

Οι προστάτες του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ αλλά και η προδοτική «αντανάγκη» της ΠΑΣΚΕ είναι σαφώς προς τη δικιά της κατεύθυνση.

Στο ζήτημα των σταχτάριων, βασικό για την διαμερφήση των συσχετισμών η ΠΑΣΚΕ είναι σε επαφίση. Με τις δηλώσεις Λαλιώτη δέχεται τους σταχτάριους στο 24ο Συνέδριο που γινείται την σημερινή τους τα ίδια το σοβιετικό, πράγμα που σημαίνει να κάνει και η ίδια, και την κατοχύρωση με νομοκράτη στην δικαστική απόφαση, αυτή της συμπίεσης.

Η ΕΣΑΚ δεν δέχεται καθ' αρχήν αυτή την τοποθέτηση επιμένοντας για να νομοπρω την απόφαση του Συνεδρίου. Εδώ πράγματι αξίζει να αναφερθεί με την δήλωση του Γεννητάου ο οποίος είπε πως «...καταβάλλω τη συζήτηση...» και γι' αυτόν θα πρέπει αυτή τη δήλωση να είναι πριν ή μετά το Συνέδριο.

Με αυτή τη δήλωση αναίτι ο άρθρος για να κερδίσει και η τελευταία ανεπίσημη της ΠΑΣΚΕ υπερασπίσει στην ΕΣΑΚ. Ομως και αυτό να μην γίνει δεν θα έχει καμία ουσιαστική σημασία στη διαμερφήση των συσχετισμών στο Συναγερμό. Η πολιτική πίκρα της ΕΣΑΚ έχει μόνο τη γενικότερη στόχο της εξάντλησης, κάθε αντίστασης με την ολιγαρχική παραδοχή είναι τον όραμα της.

Από ισχύει και στο δεύτερο ζήτημα των αγρών αντιπροσώπων - όπως λέει. Η τελευταία επιστολή της ΠΑΣΚΕ στη βάση της εκπαίδευσης του λαού, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει. Η επιστήμη είναι δύσκολη, και από επίπεδο του επιστήμονα είναι εφικτό να γίνει.

Την πρόταση αυτή η ΕΣΑΚ επιμένει να μην την δέχεται καθ' αρχήν αντιπροτείνοντας τον καταλόγο της επιτροπής των πληρωμάτων. Τι νόημα όμως έχει αυτή η επιμονή, όταν η ίδια η ΠΑΣΚΕ δεσμεύεται να ψηφίσει τις προτάσεις της επιτροπής; Έτσι ώστε να υπάρχει η ομοφωνία; Απολύτως κανένα, πέρα από τον πολιτικό λόγο που αναφέραμε και στην πρώτη περιπτώση.

Η ΕΣΑΚ θέλει τώρα την ΓΣΕΕ και η ΠΑΣΚΕ οι ασιαστικοί τοκογίτες. Αυτό είναι που θα καθορίσει και την παραπέρα πορεία στη ΓΣΕΕ ανεξάρτητα από επι μόνους υπαυτοκράτη και συνδυαστές. Αυτή την πάλη φαίνεται η αντανάγκη της πολιτικής της Ν.Δ. Η ΔΑΚΕ πιστεύοντας ότι θα παρσώσει την ΕΣΑΚ σε μια αντιΠαπανδρέου γραμμή, δήλωσε πρώτη και καλύτερη την αποχή της από το συνέδριο. Η ΕΣΑΚ χρησιμοποίησε την ΔΑΚΕ στην πάλη της εναντί

στην «όξια στροφή» της κι βέβαια πρήξτε την γραμμή της αντανάγκης στη ΓΣΕΕ. Μια γραμμή που σήμερα έχει φτάσει στα όρια της κατά από την επίθεση που εξαπέλυσε το μπλόκο Παπανδρέου - Φλωράκη και το τελευταίο ιδιαίτερα διάστημα ο Λαλιώτης.

Η ΕΣΑΚ θέλει για τον καιρό της την ΓΣΕΕ και για κανέναν άλλο. Η γραμμή της ΔΑΚΕ οδηγείται στην γραφειοκρατία. Μόνη της διάδοχα κερδίζει η ΝΔ τις εκλογές και να πάρει με κρατική παρέμβαση την ΓΣΕΕ. Όμως και αυτό το σχέδιο θα σκοντατώνει πάνω στη λιγερή απλή αναλογική του ρωσοίλου μπλόκ και στη δικιά του προσπάθεια για την κατάληψη της εξουσίας.

Εκτίμηση μας είναι πως δύσκολα μπορεί να γίνει σήμερα συνέδριο της ΓΣΕΕ χωρίς την ΕΣΑΚ. Είτε αυτό γίνει στις 21 Οκτώβρη, είτε αναβληθεί να αρχίσουν.

Αυτή η εξέλιξη παρά τις φαινομενικότερες κορώνες με τις οποίες θα διαπαισιστεί, όχι μόνο δεν θα φέρει την ενότητα των σοβιετικοί-κινημάτων, αλλά αντίθετα θα είναι μια χειρότερη εξέλιξη για την εργατική τάξη. Και αυτό γιατί θα ομοιοποιήσει τον έλεγχο από τα πάνω των σοβιετικοί-κινημάτων στην πιο χειρότερη μορφή του απεργιαστικού και της γραφειοκρατίας, αλλά ακόμα πιο πολύ θα αναβάλει τον όραμα για την σοβιετική επιβολή του σοσοίλου μπλόκ στην πολιτική εξουσία.

Η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να ανατρέξουν μια τέτοιη εξέλιξη χωρίς να ξεχάσουν ότι για μια στιγμή την υπερασπίση των ανεξάρτητων ταξικών τους συμφερόντων.

Ισχυρότερα σε αυτή τη φάση που η κυβέρνηση εξουσιάζεται να παραμένει για μια ακόμα χρονιά την ίδια πολιτική της στόμφο και της εξάντλησης, είναι απαραίτητο να ενταθούν οι αγώνες για το ψωμα για την προοδευτική ανακοίνωση των εργαζόμενων που μπορεί να γίνει μόνο με την κατάκτηση ταξιακών σχέσεων πάνω στο μεροκατάωτο και το μιστό.

Η αναπίεση ενός τέτοιου δικοίκοι κινήματος είναι σήμερα η καλύτερη απάντηση στο σχέδιο των διαφόρων τμημάτων της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού.

ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΣΑΚ

Η ΕΣΑΚ θέλοντας να πάρει αυτή την πολιτική πρωτοβουλία στα μέσα της κάλεσε για την Πέμπτη 13 Οκτώβρη την ώρα που η εφημερίδα μας ήταν τότε τοπογραφική σε ανάντηρη όλες τις άλλες παρατάξεις. Στην πρόσκληση της αναφέρεται «Το τελευταίο διάστημα έχουν ανακοινωθεί και δημοσιευθεί διάφορα απόψεις και προτάσεις γύρω από το 24ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ. Αρκούν απ' αυτές τις προτάσεις είναι σαφείς; και αρθούν οι εκρημνισμένα σοβαρά ζητήματα που η επίθεση τους αποτελεί πρωτοβουλία για τη διεξαγωγή ενός γνήσιου και αντιπροσωπευτικού Συνεδρίου στη ΓΣΕΕ».

Να λοιπόν που η ΕΣΑΚ αρχίζει να σφηνεί την... αδιαλλαξία και καλεί τώρα αυτή σε ανάντηρη για να αρθούν οι «ασφαλείς» και οι «εκρημνιστές».

Το παιχνίδι παίζεται καλά! Ενώ η ΕΣΑΚ έχει υποχρέωση σε σημαία με τις ρωσοίλες δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ, σε υποχώρηση την ΠΑΣΚΕ, τότε πρέπει να φαίνεται πως αυτή είναι που θα κάνει το τελευταίο βήμα υποχώρησης για το καλό της... ενότητας! Χαρακτηριστικό είναι εδώ το γεγονός της συσκέψεως που έγινε χτες το βράδυ ανάμεσα στον Λαλιώτη, τον Γεννητάου, τον Τζουμάκα, τον Ραυτόπουλο και τον Κανελλάκη, με θέμα την στάση της ΠΑΣΚΕ στην σημερινή ανάντηρη των παρατάξεων. Αν και τίποτα δεν ανακοινώθηκε μετά το τέλος αυτή της συσκέψεως, από την ίδια την στάση της, φαίνεται ολοκάθαρα η πίκρα των φιλορωσικών δυνάμεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ ενάντια στον Ραυτόπουλο. Η κατάληψη της ΓΣΕΕ απ' αυτές τις δυνάμεις θα είναι σε λίγο καιρό γεγονός!

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

Στο προηγούμενο άρθρο είχαμε αναφερθεί στην αναγκαιότητα της σταθεροποίησης της δικτατορίας του προλεταριάτου σ' όλη την μακρόχρονη πορεία της μετάβασης από τον σοσιαλισμό στον κομμουνισμό. Και αυτό γιατί σ' ολόκληρη αυτή την περίοδο από τη μια, μέσα από τη μικρή παραγωγή γεννιέται καθημερινά ο καπιταλισμός και η αστική τάξη, ενώ από την άλλη η αστική τάξη παρά το ότι έχασε την πολιτική και οικονομική εξουσία, παραμένει για μεγάλο διάστημα ισχυρή στον ιδεολογικό και πολιτιστικό τομέα. Αυτό είναι που κάνει αναγκαία την ολόπλευρη άσκηση της δικτατορίας του προλεταριάτου σε όλους τους τομείς, στον οικονομικό, στον πολιτικό, στον ιδεολογικό και στον πολιτιστικό τομέα.

Ο πρόεδρος Μάο Τσε Τουνγκ μέσα από την ιστορική εμπειρία της καλινούρθεσης του καπιταλισμού στην ΕΣΣΑ αλλά και τη μεγάλη εμπειρία

της ταξικής πάλης στην Κίνα, έδειξε πως στην σοσιαλιστική κοινωνία οι τάξεις και οι ταξικές αντιθέσεις εξακολουθούν να υπάρχουν και πως η ταξική πάλη δεν εξαλείφεται ακόμα και μετά τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής.

Το καθήκον της δικτατορίας του προλεταριάτου στο εσωτερικό μέτωπο συνίσταται στην ολοκληρωτική εξάλειψη όλων των εκμεταλλευτικών τάξεων, στη μεγάλη ανάπτυξη της σοσιαλιστικής οικονομίας, στο ανέβασμα της κομμουνιστικής συνείδησης των λαϊκών μαζών, στην εξάλειψη των διαφορών ανάμεσα στην παλαιά ιδιοκτησία και στη συλλογική ιδιοκτησία, ανάμεσα στους εργάτες και στους αγρότες, ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό, ανάμεσα στην πνευματική και τη σωματική εργασία, στην εξάλειψη κάθε δυνατότητας διαμόρφωσης τάξεων και καλινούρθεσης του καπιταλισμού έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι όροι για την πραγματοποίηση της

κομμουνιστικής κοινωνίας που χαρακτηρίζεται από την αρχή «από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του, στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του».

Σ' αυτό το άρθρο θα δούμε πως ο Στάλιν, ο μεγάλος αυτός Μαρξιστής, υποτίμησε το ζήτημα της ταξικής πάλης στη σοσιαλιστική οικοδόμηση ιδιαίτερα μετά το 1936.

Σ' αυτή τη σοβαρή κριτική στο Στάλιν που έκαναν οι κινέζοι κομμουνιστές με επικεφαλής τον Μάο Τσε Τουνγκ πρέπει να πάρουμε υπόψη μας, όπως και οι ίδιοι έλεγαν, το γεγονός πως η Σοβιετική Ένωση ήταν η πρώτη χώρα την εποχή εκείνη και η μοναδική που οικοδομούσε τον σοσιαλισμό και δεν υπήρχε καμία ξένη πείρα την οποία μπορούσε να επικαλεστεί.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Το 1936 κάτω από την καθοδήγηση του Στάλιν και συν αποτέλεσμα σκληρής ταξικής πάλης το σοσιαλιστικό οικονομικό σύστημα γινώσκουμε μια τεράστια ανάπτυξη και πρωτοφανή νίκη. Ο καπιταλισμός διαχώρησε ολοκληρωτικά από την βιομηχανία και η σοσιαλιστική μορφή παραγωγής κληρονομήσε α αυτόν των τομέα. Αιτό άφερε μια τεράστια ανάπτυξη της βιομηχανικής παραγωγής, επτά φορές πάνω από την προσολεμική βιομηχανία.

Στην αγροτική παραγωγή νικηθήκαν ολοκληρωτικά οι κολλάκοι και επικράτησε η κωμουνιστική οικονομία με την πιο μεγάλη τότε στον κόσμο μηχανοποιημένη παραγωγή. Το μικρό ατομικό αγροτικό νοικοκυριό κατείχε ένα ελάχιστο ποσοστό στην αγροτική οικονομία, που από την άποψη της έκτασης των αμειωμένων εκτάσεων δεν ήταν περισσότερο από 2 - 3%.

Στο εμπόριο νικηθήκαν οι έμποροι και οι κερδοσκόποι. Όλη η εμπόρευματική κυκλοφορία βρισκόταν στα χέρια του κράτους, των συνεταιρισμών και του κολλέζι. Έτσι σε όλες τις σφαίρες της λαϊκής οικονομίας η νίκη του σοσιαλιστικού συστήματος ήταν ένα ιστορικής σημασίας γεγονός. Αυτή η μεγάλη νίκη του σοσιαλισμού στην οικονομία έκανε τον Στάλιν να μιλήσει για «εξάλειψη» των τάξεων και των ταξικών αντιθέσεων.

Στην εισαγωγή του «Για το σχέδιο του συντάγματος της ΕΣΣΑ» στο 8ο Πανερωσιακό συνέδριο τον Σεπτέμβριο του Νοεμβρίου του 1936 αναφέρει: «Σύμφωνα με αυτές τις αλλαγές στον τομέα της οικονομίας της ΕΣΣΑ αλλάζει και η ταξική διάρθρωση της κοινωνίας μας... Εξαιρετικά η τάξη των καπιταλιστών από τον τομέα της βιομηχανίας, εξαφανίστηκε η τάξη των κολλάκων από τον τομέα της αγροτικής οικονομίας. Εξαφανίστηκε και η κλάση των εμπόρων και οι κερδοσκόποι από τον τομέα της εμπόρευματικής κυκλοφορίας. Έτσι εξαλείφθηκαν όλες οι εκμεταλλευτικές τάξεις... Τι μας λένε αυτές οι αλλαγές; Μας λένε πρώτα ότι σβήνουν τα σύνορα ανάμεσα στην εργατική τάξη και στην αγροτιά, όπως κι ανάμεσα σ' αυτές τις τάξεις, και στη διαδικασία οι εξαλείφεται η παλιά ταξική αποκλειστικότητα. Αυτό σημαίνει ότι η απόσταση ανάμεσα στις κοινωνικές αυτές ομάδες μικραίνει όσο και περσιτοίμο.

Μας λένε δεύτερο, ότι χάνονται και σβήνουν οι οικονομικές αντιθέσεις ανάμεσα σ' αυτές τις κοινωνικές ομάδες... Μας λένε τρίτο, ότι χάνονται και σβήνουν και οι πολιτικές αντιθέσεις που υπάρχουν ανάμεσα τους... Η σοβιετική μας κοινωνία κατορθώνει να πραγματοποιήσει κιάλο, βασικό του σοσιαλισμού, δημιουργήσας το σοσιαλιστικό καθεστώς, δηλαδή πραγματοποιήσει αυτό που οι Μαρξιστές τολμούν αλλοιώς, πρώτα η κατοχύρωση της κομμουνιστικής.

Η θέση αυτή του Στάλιν ήταν μια λανθασμένη θέση που είχε σοβαρές συνέπειες για την παραπέρα πορεία της δικτατορίας του προλεταριάτου στην ΕΣΣΑ.

Οι εκμεταλλευτικές τάξεις δεν εξαλείφονται όταν χάσουν την πολιτική και οικονομική τους εξουσία. Ακόμα και όταν με την ολοκλήρωση του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της οικονομίας, νικηθούν τελείως στο οικονομικό επίπεδο οι τάξεις αυτές παραμένουν.

Για την εξάλειψη τους χρειάζεται να νικηθούν ολόπλευρα σ' όλους τους τομείς. Χρειάζεται η συγχρήση τους στο ιδεολογικό και στο πολιτιστικό μέτωπο. Η πάλη σ' αυτά τα μέτωπα είναι μια σκληρή και μακρόχρονη ταξική πάλη. Είναι ταυτόχρονα μια πολιτική πάλη. Γιατί μετά την ήττα της στη οικονομικό επίπεδο, η αστική τάξη αναποθέτει όλες τις ελπίδες της και τις προσπάθειές της για καλινούρθεση σ' αυτούς τους τομείς.

Ο Πρόεδρος Μάο μας διδάσκει: «Η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη, ανάμεσα στις διάφορες πολιτικές δυνάμεις και ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη στον ιδεολογικό τομέα θα είναι ακόμα μια μακρόχρονη πάλη που θα υποκρίνεται σε ανύποπτες και περσιτοίμες μορφές, μπορεί να γίνει πολιτικά... Το προλεταριάτο επιχειρεί να μετασχηματίσει τον κόσμο σύμφωνα με τη δική του κομμουνιστική άποψη, και η αστική τάξη στον τομέα αυτό, το τμήμα της - ποιος - ποιά θα νικήσει... ο σοσιαλισμός, η ο καπιταλισμός δεν έχει ακόμα πραγματικά ληθεί».

Η προλεταριακή επανάσταση είναι η επινώστωση που απαιτεί την εξάλειψη όλων των εκμεταλλευτικών τάξεων, όλων των εκμεταλλευτικών συστημάτων. Είναι η πιο ριζική επανάσταση. Δεν μπορεί παρά να προσκρούει στην πιο άγρια αντίσταση των εκμεταλλευτικών τάξεων.

Για χιλιετηρίδες ολόκληρες η ιδεολογία τους κληρονομήσαν πάνω στον λαό και μονοπωλούσαν την κυλιότητα. Αυτή η ιδεολογία έχει μια μεγάλη επίδραση σ' όλη την κοινωνία.

Αυτή την επίδραση χρησιμοποιούν αυτές οι τάξεις μετά την ανατροπή τους για να προετοιμασούν την κοινή γνώμη για την καλινούρθεση του καπιταλισμού στον πολιτικό και οικονομικό τομέα.

Χρειάζεται δηλαδή μια μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση. Μια επανάσταση που θα στοχεύει στην εκβάρθρωση καταστροφή της παλιάς σκέψης, της παλιάς συνείδησης, των παλιών εθίμων και συνθημάτων και την ανάπτυξη μέσα στις λαϊκές μάζες μιας ολοκληρωτικά νέας προλεταριακής σκέψης μιας ολοκληρωτικά νέας προλεταριακής κουλτούρας, ολοκληρωτικά νέων προλεταριακών εθίμων και συνθημάτων. Στην περίοδο της αστικής επανάστασης η αστική τάξη για να καταλάβει την εξουσία αρχισε πρώτα με μια ιδεολογική προετοιμασία και με μία αστική πολιτιστική επανάσταση. Αυτή η επανάσταση τελείωσε με την καλινούρθεση από την αστική τάξη της εξουσίας. Και αυτό γιατί ήταν μια ερσιτοίμη εξυπηρέτησης ενός μικρού αριθμού ανθρώπων που αποπελούσαν την νέα εκμεταλλευτική τάξη και μονάχα μια μειοψηφία πνευματικών ανθρώπων συμμετείχε σ' αυτήν.

Η Πολιτιστική επανάσταση του προλεταριάτου είναι υπόθεση των πιο μεγάλων μαζών των εργαζόμενου λαού. Γιατί το προλεταριάτο δεν έρχεται στην εξουσία για να μετατραπεί το ίδιο σε μια νέα εκμεταλλευτική τάξη, αλλά για να καταργήσει κάθε είδους εκμετάλλευση και να ανοίξει τον δρόμο στην κομμουνιστική κοινωνία.

Αυτό καθορίζει το τεράστιο λαϊκό κύρος της πολιτιστικής επανάστασης, με την αναγκαιότητα του τριμήγματος σ' αυτήν των πιο πλατιάτων λαϊκών μαζών. Ο πιο πλατός δρόμος προσφέρεται σ' αυτήν από την στιγμή της κατάληψης της εξουσίας από το προλεταριάτο και

την δημιουργία των απαραίτητων συνθηκών στον πολιτικό οικονομικό και πολιτιστικό τομέα.

Ο Στάλιν δεν είδε αυτή την ακριβώς την σημασία της αναγκαιότητας της προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης.

Η πολιτιστική επανάσταση έγινε από τον Στάλιν σαν ένα ανέβασμα του μορφωτικού επιπέδου του λαού και την ειδίκευση ανθρώπων του προλεταριάτου για το ανέβασμα της παραγωγής. Στην έκθεση στο 18ο συνέδριο του ΚΚ(μ) της ΕΣΣΑ γράφει: «Ποή την άποψη της εκπολιτιστικής ανάπτυξης του λαού η περίοδος που εξετάζουμε ήταν κλιμακωτή, εκπολιτιστική, επανάστασης. Η εφαρμογή της γενικής υποχρεωτικής δημοτικής εκπαίδευσης στις γλώσσες των εθνότητες της ΕΣΣΑ, η αύξηση του αριθμού των σχολείων και των μαθητών όλων των βαθμίδων, η αύξηση του αριθμού των ιδιωκών που αποφοιτούν από ανώτερες σχολές, η δημιουργία και τα δίκαια της νέας σοβιετικής διανομής, αυτή είναι η γενική εικόνα της εκπολιτιστικής ανάπτυξης του λαού... Νομίζω ότι η γενίκευση αυτή, της νέας, λαϊκής, σοσιαλιστικής διανομής είναι ένα από τα σηνοδοίματά αποτελέσματα της εκπολιτιστικής επανάστασης στη χώρα μας».

Ο Στάλιν εδώ μιλάει για την άνοδο του αριθμού των σχολείων, δεν μιλάει όμως για την πάλη ανάμεσα στις δύο γραμμές στην εκπαίδευση. Δεν μιλάει για την ανάγκη του χυπήματος της αστικής γραμμής, και την πρόωση του «πολιτευτικού σχολείου» που ο ίδιος είχε βάλει σ' έναν από τους άρχους για την ιδρύση του σοσιαλισμού. Δεν δίνει την ανάπτυξη του μορφωτικού επιπέδου του λαού, σαν ένα ζήτημα ταξικής πάλης ενάντια στην αστική ιδεολογία, αλλά σαν ένα ζήτημα αποχρήσης γνώσεων και μάλιστα σαν το πιο βασικό αναφέρει την δημιουργία μιας νέας σοβιετικής διανομής.

Αλλά ακόμα πιο πολύ δεν είδε αυτό το ζήτημα σαν ένα πολιτικό ζήτημα, ένα ζήτημα που θα κρινει την ίδια την εξουσία.

Ο Πρόεδρος Μάο λέει: «... αναγνωρίζοντας πως στη γενική πορεία της ιστορικής εξέλιξης η ίδια καθορίζεται το πνεύμα, το κοινωνικό είναι καθορίζει την κοινωνική συνείδηση, αναγνωρίζουμε και υπέβουλο να αναγνωρίζουμε την επίδραση του πνεύματος πάνω στην ύλη, της κοινωνικής συνείδησης πάνω στο κοινωνικό είναι, τον εποικοδομηματικό πάνω στην οικονομική βάση».

Ο Στάλιν απομακρύνθηκε απ' αυτή την διαλεκτική θέση. Δεν είδε την αντίστροφη επενέργεια του εποικοδομηματος πάνω στην οικονομική βάση. Πίστεψε πως κρατώντας την πολιτικό εξουσία στο εποικοδομηματικό, οι μεγάλες αλλαγές με την νίκη του σοσιαλισμού στην οικονομική βάση θα σημειώνοντο από μόνες τους ταυτόχρονα και αλλαγές στην κοινωνική συνείδηση, θα φέρουν την νίκη και στον ιδεολογικό τομέα. Όμως η αστική τάξη δούλεψε ακριβώς αντίστροφα. Εκεί δηλαδή που βρήκε αδύνατη και χαλαρή την δικτατορία του προλεταριάτου. Αφιέρωσε όλη της την δραστηριότητα στο εποικοδομηματικό και προσπάθησε μέσα από την διάδοση της αστικής ιδεολογίας να πάρει την πολιτική εξουσία και να καλινούρθεσει τον καπιταλισμό.

Ο πρόεδρος Μάο δίνοντας μια ανεκτίμητη προσφορά στην ανάπτυξη του μαρξισμού - λενινισμού έδειξε πως η αστική τάξη σ' αυτή την περίοδο δουλεύει μέσα από το κόμμα, προσπαθεί φροντίζοντας τον κομμουνιστικό μανδύα και προπαγανδίζοντας την αστική ιδεολογία να

συσπειρώσει και να εκφυλίσει το κομματικό και τα κρατικά στελέχη και να πάρει από τα μέσα την εξουσία «Κανόμο» είπε «την επανάσταση και δεν ξέρουμε που είναι η αστική τάξη. Μα είναι μέσα στο κόμμα, είναι τα στελέχη που έχουν πάνω τον καπιταλιστικό δρόμο και αρνούνται να διαρθρωθούν».

Η επίδραση της αστικής ιδεολογίας γεννά διαρκώς εκφυλισμένα στοιχεία στις γραμμές της εργατικής τάξης, στους κομματικούς οργανισμούς και στον κρατικό μηχανισμό, γεννά διαρκώς νέα αστικά στοιχεία και καταχραστές στις κρατικές επιχειρήσεις που ανήκουν σε όλο το λαό και νέους αστούς διανοούμενους στους εκπολιτιστικούς οργανισμούς και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως και στους κύκλους των διανοούμενων. Αυτά τα νέα αστικά στοιχεία με επικεφαλής τα ανώτατα εκφυλισμένα κομματικά στελέχη, σε συνεργασία με τα στοιχεία της παλιάς αστικής τάξης και των άλλων εκμεταλλευτικών τάξεων επιτίθενται ενάντια στον σοσιαλισμό σε όλα τα μέτωπα. Στόχος τους η κατάληψη της πολιτικής εξουσίας.

Αυτά τα νέα αστικά στοιχεία, και οι παλιές εκμεταλλευτικές τάξεις, αποτελούν την κοινωνική βάση του βερζιονισμού. Η κτήρια όμως κοινωνική βάση δεν μπορεί παρά να είναι το προνομιούχο εκείνο κυριότερο στρώμα της αστικής τάξης που κατέλαβε κληρονομικές θέσεις στο κόμμα και στο κράτος.

Το προνομιούχο αυτό στρώμα μετατρέπει τη θέση που κατείχε για να υπηρετεί το λαό σε θέση προνομιούχη με σκοπό να υποτάξει τις λαϊκές μάζες στην κυριαρχία του και να διαχειριστεί τα μέσα παραγωγής και συντήρησής για την ικανοποίηση των δικών του συμφερόντων. Η νέα αυτή γραφειοκρατική αστική τάξη μετατρέπει την σοσιαλιστική ιδιοκτησία σε δική της ιδιοκτησία, εφαρμόζει την δική της πολιτική και οικονομική κυριαρχία, την δικιά της δικτατορία πάνω στον εργαζόμενο λαό.

Όσον καιρό ζούσε ο Στάλιν η νέα αστική τάξη δεν μπόρεσε να κάνει το πραξικόπημά της για να πάρει την εξουσία. Όλες οι πάλες που έδωσε ο Στάλιν εναντίον των τροτσκιστών, των βερζιονιστών και των μποζοφρονιστών ήταν από τον ίδιο τον χαρακτήρα τους η αντανάκλαση μέσα στο κόμμα της ταξικής πάλης ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη. Αυτές οι πάλες ήταν νικηφόρες για το κόμμα ακριβώς γιατί ήταν νικηφόρες μέσα στην κοινωνία και αντανάκλασαν την ορμητική πρόωθηση του σοσιαλισμού.

Μετά το 1936 η χαλάρωση της δικτατορίας του προλεταριάτου έδωσε την δυνατότητα στην αστική τάξη να αναδιοργανώσει τις δυνάμεις της και να διανομήσει την εκφυλιστική της δουλειά μέσα στο κόμμα και το κράτος.

Σ' αυτή την περίοδο ο Στάλιν βλέπει να αποδυναμώνει εσωτερικά το κράτος της δικτατορίας του προλεταριάτου και να υπάρχει βασικό λόγο της εξωτερικής απειλής. Στο 18ο συνέδριο λέει: «Η λειτουργία της στρατιωτικής καταστολής στο εσωτερικό της χώρας αχρηστεύτηκε - απονεκρώθηκε, γιατί η εκμεταλλευτική έχει καταρρεύσει. Εκμεταλλευτές δεν υπάρχουν πια και δεν έχουμε ποιόν να καταπιέζουμε... Γύρω το βασικό καθήκον του κράτους μας στο εσωτερικό της χώρας είναι η κληρονομική οικονομική - οργανωτική και εκπολιτιστική - διαπαιδαγωγική δράση όσο για το στρατό μας, τα όργανα καταδίκης και την υπηρεσία πληροφοριών, τώρα πια δεν έχουν στραμμένη την αμμή

τους προς το εσωτερικό της χώρας, μα προς τα έξω, ενάντια στους εξωτερικούς εχθρούς».

Λίγο πριν τον θάνατό του ο Στάλιν εντοπίζει στοιχεία εκφυλισμού. Στο 19ο συνέδριο του ΚΚΣΕ που συνήλθε τον Οκτώβριο του 1952 ανέφερε στην εισήγηση του πως φαινόμενα εκφυλισμού και διαθροαράς είχαν εμφανιστεί σε ορισμένες οργανώσεις του κόμματος. Οι καθοδηγητές ορισμένων οργανώσεων του κόμματος τις είχαν μετατρέψει σε μικρές κοινότητες αποτελούμενες αποκλειστικά από ανθρώπους τους «θέτοντας τα συμφέροντα της ομάδας του πάνω από τα συμφέροντα του κόμματος και του κράτους».

Οι διεθνήτες ορισμένων βιομηχανικών επιχειρήσεων «έχασαν πως οι επιχειρήσεις που τους επιστεύθηκαν την διεύθυνση, ανήκουν στο κράτος και προσπαθούν να τις μετατρέψουν σε φεούδα τους».

Ορισμένοι υπάλληλοι των κομματικών οργανώσεων, των σοβιετικών και αγροτο - οικονομικών οργανισμών, «αντι να επαγρυπνούν για για συμφέροντα της δημοσίας οικονομίας τον κολλέζι, καταγινοται να κλέβουν την κολλέζι περιουσία». Στον πολιτιστικό, καλλιτεχνικό και επιστημονικό τομέα, είχαν κάνει την εμφάνισή τους έργα που επιτίθενταν στο σοσιαλιστικό σύστημα και σε ορισμένους κληρονομήσαντες εκδηλώθηκε ένα φαινόμνο ακαδημαϊκού μονοπωλίου αλλά Αρκακτέγιου.

Όμως σε λίγους μήνες ο Στάλιν πεθαίνει αφήνοντας μια τεράστια απώλεια για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα.

Μετά το θάνατό του η βερζιονιστική κλίκα του Χρουντσιώφ εμφανίζει την εξουσία για λογαριασμό της νέας αστικής γραφειοκρατικής τάξεως που από τα πριν δούλευε για αυτό το σκοπό.

Εδώ υπάρχει ένα βασικό ζήτημα στην πάλη με τον Αλβανικό βερζιονισμό. Σύμφωνα με αυτούς η αστική τάξη είχε εξαλειφθεί στην Σοβιετική Ένωση. Αν είναι έτσι πρέπει να απαντησουν στο ερώτημα ποιός τάξης πολιτική έκφραση είναι ο βερζιονισμός. Ποιά ήταν δηλαδή η κοινωνική βάση της Χρουντσιώφικής βερζιονιστικής κλίκας.

Σύμφωνα με τη δικιά τους θεωρία, ο Χρουντσιώφικός βερζιονισμός δεν ήταν η πολιτική έκφραση της ήδη συγκροτημένης μη ιδιαίτερα συμφέροντα αστικής τάξης νέου τύπου, αλλά κάποιον υπερταξικό πολιτικό ρεύμα που αφού ήρθε στην εξουσία, άρχισε τότε να ψάχνει για την ταξική του βάση!

Είναι η κοινή θεωρία όλων των ορπορουνιστικών ρευμάτων που περιμένουν να δουν ιδιαιτικά μονοπωλία στην σημερινή ΕΣΣΑ για να «εκμυθιωθούν» την άποψη τους και να μιλήσουν για κρατικοκαπιταλιστική Ρωσία. Όλοι αυτοί περιμένουν από τον Χρουντσιώφ, τον Μπρύντινιφ και σήμερα τον Γκουρματσώφ να αναδώσουν την εξουσία στην παλιά αστική τάξη και στη Δύση! Γι' αυτούς ο βερζιονισμός δεν είναι η ίδια η αστική τάξη στην εξουσία, αλλά ένα μεταβατικό στάδιο κάποιων μισοορτορουνιστών κομμουνιστών που θα φέρουν την παλιά αστική τάξη στην εξουσία. Και βέβαια ακόμα περιμένουν και ελπίζουν στην λεγόμενη «ιδιωτικοποίηση».

Μια τέτοια άποψη στο πολιτικό επίπεδο σημαίνει απόλυτη στην πάλη απέναντι στον σοσιαλμπιριαλισμό, μια υποκλίση που εκφράζεται με την κοινή θέση όλων των ορπορουνιστικών ρευμάτων και του Αλβανικού βερζιονισμού, πως η Αμερική είναι χειρότερη από την

Ρωσία.

Κοινό στοιχείο όλων αυτών με κέντρο την σοσιαλφασιστική κλίκα του Κρεμλίνου είναι το χιτήριο του Μαοισμού, ακριβώς στην μεγάλη του θεωρία για την συνέχηση της επανάστασης κάτω από τις συνθήκες της δικτατορίας του προλεταριάτου.

Και αυτό γιατί μόνο ο Μαοισμός σαν παραπέρα αναπτύξη του Μαρξισμού - Λενινισμού στην σημερινή εποχή, μπορεί να φωτίσει ολόπλευρα το φαινόμενο της καλινούρθεσης του καπιταλισμού να δώσει ολοκληρωμένα τον ταξικό χαρακτήρα της σημερινής Ρωσίας σαν μια δικτατορία της αστικής τάξης, χιλιετικότητας φασιστικού τύπου, να καθορίσει τα σημερινά πολιτικά καθήκοντα της πάλης όλων των λαών απέναντι στον πραγματικό κίνδυνο που αντιπροσωπεύει ο σοσιαλμπιριαλισμός.

Η ενότητα του Αλβανικού βερζιονισμού και του σοβιετικού σοσιαλμπιριαλισμού στο χιτήριο της θεωρίας και της πρακτικής της δικτατορίας του προλεταριάτου, ιδιαίτερα της Μεγάλης προλεταριακής Πολιτιστικής επανάστασης στην Κίνα, είναι μια πολιτική κάλυψη της επιθετικότητας του σοσιαλμπιριαλισμού. Μια πολιτική στην υπηρεσία του.

Η ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Πέρα από την ταξική πάλη που διεξάγει η αστική τάξη στο ιδεολογικό επίπεδο ενάντια στο προλεταριάτο, είναι η μικρή παραγωγή που γεννάει συνεχώς 'την αστική ιδεολογία και το καπιταλιστικό στοιχείο.

Ο Στάλιν στο απόσπασμα που αναφέρομε από το 18ο συνέδριο αναφέρει πως πέρα από την εξέλιξη των εκμεταλλευτικών τάξεων «σβήνουν και τα σύνορα ανάμεσα στην εργατική τάξη και στην αγροτιά».

Αυτό ήταν ένα δεύτερο λάθος του Στάλιν.

Οι διαφορές ανάμεσα στους εργάτες και στους αγρότες, ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό, ανάμεσα στην σωματική και την πνευματική εργασία εξακολουθούν να υπάρχουν στην σοσιαλιστική κοινωνία

όσο υπάρχουν δύο είδη σοσιαλιστικής ιδιοκτησίας, της παλαικής ιδιοκτησίας και της συνεταιριστικής ιδιοκτησίας. Όσο υπάρχει η «αδικία» που έλεγε ο Λένιν που συνίσταται στην κατανόηση των καταναλωτικών αγαθών με τις ανάγκες, κατά συνέπεια υπάρχουν ακόμα διαφορές όσο αφορά τον πλούτο.

Η δικτατορία του προλεταριάτου έχει καθήκον να περιορίζει το αστικό δίκαιο που υπαίρει αναποφραχτα σε ότι αφορά την διανομή και αντάλλαγή των σοσιαλιστικών συστήμα, έτσι ώστε σ' όλη την μακρόχρονη περίοδο της σοσιαλιστικής επανάστασης οι παραπάνω διαφορές να μειώνονται διαδοχικά.

Για την μείωση αυτών των διαφορών είναι απαραίτητη η μεγάλη ανάπτυξη της παραγωγής για την αφθονία των αγαθών, αλλά και ιδεολογικός ταξικός αγώνας για το τακίομα της αστικής ιδεολογίας. Μόνο το ολοκληρωτικό τακίομα της αστικής ιδεολογίας μπορεί να δώσει μια ολόπλευρη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων σε τέτοια επίπεδα.

Εάν δεν γίνει αυτό τότε ισχυροποιείται το αστικό δίκαιο και η ανισότητα που το ακολουθεί. Ένας μικρός αριθμός ανθρώπων στην πορεία της διανομής, θα αποχτησει αυξημένες ποσότητες προϊόντων

ΣΥΝΕΔΡΙΟ, Κ. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ - ΚΙΝΗΣΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ ΟΠΟΡΤΟΥΝΙΣΜΟΥ

Όταν κάποιος αλλάζει τις θέσεις που τα πούκαμια χαρακτηρίζεται σαν απάτης, όταν μάλιστα κομμοίρνει ασύστολα γι' αυτές τις μεταμορφώσεις, τότε γίνεται φαιδρός.

Στη πολιτική όταν ένα κόμμα αλλάζει θέσεις και αρχές ανάλογα και με το πιο μικρό φύσημα του αέρα είναι οπορτουνιστικό. Όταν αυτό το κόμμα παριστάνει το αρχαϊκό, το σταθερό, τότε το ποιο πιθανό είναι να έχει συναντήσει τους διαρρηχτές της «κομμουνιστικής αναγέννησης».

Είναι αυτοί που περισσότερο από κάθε άλλον, απ' αυτούς που

αυτονομάζονται μαρξιστές - λενινιστές, αλλάζουν θέσεις και ξεπουλάνε αρχές.

Είναι αυτοί που αντικατάστασαν την ιδεολογική πάλη με τους πολιτικούς τους αντιπάλους και συγκεκριμένα με την ΟΑΚΚΕ, με πράξεις του κοινού ποινικού δικαίου, καταχτώντας δικαία τον τίτλο του διαρρηκτη.

Είναι αυτοί που παραστάνουν τους ενωτικούς, ενώ είναι οι μεγαλύτεροι διασπαστές.

Πριν από λίγο καιρό η «κομμουνιστική αναγέννηση» ανακοίνωσε τη

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΕΝΟΤΗΤΑ»

Η «ενότητα» των μαρξιστικών - λενινιστικών κινήσεων, είναι μία θέση που την τελευταία δεκαετία έχει αναγορευθεί σε μια από τις πιο κεντρικές για ορισμένες οργανώσεις.

Υποτίθεται ότι πανωφαιρία έχει τη σωστή διάθεση του λαού για ενότητα των πρωτοπόρων του αιώνα.

Η πραξικοπηματική διάλυση του ΚΚΕ το 1956 έχει δημιουργήσει ένα μεγάλο κενό. Η εργατική τάξη έχει στερηθεί τον πολιτικό της εκφραστή. Η διάθεση της εργατικής τάξης των εργαζομένων όλων των καταμετρημένων είναι να αναγεννηθεί το δικό τους κόμμα.

Η στάση αυτή διαφέρει από τη μέρα με τη νύχτα απ' τη πρόσφατη διαφορετική οππορτουμιστική να δημιουργήσουν ένα συννοήσιμο, το οποίο να αναμορφώσει κομμάτι της εργατικής τάξης. Νομίζουν ότι έτσι θα πετύχουν δύο πράγματα.

Πρώτο με δόγμα μια τυχάρωστη ψευδομαζικήτητα να εξαπατήσουν το λαό για το πραγματικό τους πρόσωπο. Να ισχυρισθούν δόξαθεν ότι αυτοί είναι το προλεταριακό κόμμα, λέει κι ότι ένας τόπος λαοστή μπορεί να έχει τη λάμψη ενός κόκκου χρυσού.

Δεύτερο, να δεσμεύσουν και να πείσουν μέσα τους καθιερωμένα πολιτικά φρονή, να μην επιτρέψουν την πολιτική χειρωνακτική των κομμουνιστών.

Αλλά και στην περίπτωση που δεν το κατορθώσουν, να στανούν εμπόδιο στο πληρωισμό, το αγκάλιασμα της εργατικής τάξης στο δικό της κόμμα.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η σύλληψη της γραμμής της ενότητας των λεγόμενων «μαρξιστών - λενινιστών» είναι γέννημα ενός μεγάλου οπορτουνιστή, ενός δασκάλου λικβινταριστή και διασπαστή του Μπίστη.

Η τιμή όμως για την ακρεία εφαρμογή αυτής της γραμμής ανήκει αναμφισβήτητα στους διαρρηχτές μας.

Είναι αυτοί που έχουν διασπαστεί με όσους κατά καιρούς ενώθηκαν. Ενώ πάντα προβάλλουν τις «ανάπτυξες» τους με τυμπανοκρουσίες, προσπαθούν να αποκρύψουν, ή αν δεν μπορούν διωροσρέτικα να υποβαθμίσουν τις διασπάσεις τους.

Κράτησαν με συνέπεια αυτή τη στάση από την περίοδο της διασπάσης του ΜΑΚΚΕ με τον Ιορδανιάδη μέχρι πρόσφατα όπου δεν αναφέρουν στην ενότητά τους με κάποιον ΟΕΚΟ που εξ' αιτίας της αλλαγών το όνομά τους.

Μη μεροπιάζοντας να διακρίνουν τον αυτό τους με άλλον, ξανακυττούν στο παρελθόν. Προσπαθούν να κολήσουν τα συντρίμια της ΟΜΛΕ, τον αυτό τους, με την «κίνηση» και το ΚΚΕ ΜΑ.

Πρώτο βήμα σε αυτή την προς τα πίσω κίνηση, η συγκόλληση με τη «κίνηση».

Κυκό ξεκίνημα. Ξέροντας ότι πίσω από τα λόγια για ενότητα, κρύβουν διασπαστικές, αλλά και διαλυτικές και συγκολλητικές τάσεις, δεν βαζούν τις λεγόμενες «θέσεις» για το ενιαίο συνέδριο, πρώτα σε έγκριση σε κάθε ξεχωριστή οργάνωση.

Με τις θέσεις αυτές αποκαλύπτεται η κατηγορία της «κομμουνιστικής αναγέννησης». Στο αργοναυικό «ενιαίο συνέδριο» μέσα από τη διαμόρφωση των πιο απίθανων, των πιο τυχάρωστων συσχέτισμων, θα πηγαί κάθε κριτική ακόμα και με τη μορφή της απλής «μοιροσύρας».

Αυτή την έννοια έχει η βασική διαξαγωγή του συνέδριου τους. Ενώ

η ανακοίνωση των θέσεων τους ολοκληρώθηκε στις 24 Σεπτεμβρή, το συνέδριό τους διεξάγεται μόλις ένα μήνα αργότερα και χωρίς να δοθεί στις εφημερίδες τους ούτε μια παράση για ανοιχτό προς τα έξω προσυνωδριακό διάλογο.

Γιατί οι πολλές θέσεις και σε ποιά λογική θα βασιστεί αυτή η κατασπαστική ενότητα.

Πριν τέσσερα χρόνια η «κίνηση» είχε γνωστοποιήσει τις θέσεις της για το 10ο εθνικό συνέδριο του ενιαίου κόμματος των μαρξιστών - λενινιστών.

Το μέγιστο του οπορτουμισμού της «κίνησης» φαίνεται από το ότι απ' αυτές τις 24 θέσεις, που μέλανε σχεδόν για κάθε επιστητό και γερύον ολοκληρω βιβλίο 300 σελίδων, δεν διακρίνουμε ποτέ θέσεις είναι αρχαικές και ποιές όχι.

Αυτό να να μπορούσαν να ενοηθούν, μεμονωμένα με τη πρόσητή τους, από την ομάδα Μπίστη μέχρι τη ΣΑΚΕ, να γίνονταν τη μέση σε κάθε καταλληλότητα των γρήγορα εκλεκτικιστές, να έχουν κάθε φορά άλλες διαπραγματώσιμες γραμμές.

Αυτή όμως είναι η μια πλευρά. Η άλλη είναι ότι έτσι διαμορφώσαν μια ολοκληρωμένη και για κάθε ζήτημα πλειότρομα σπάζοντας από τα πριν ένα κόμμα μέσα στο κόμμα, έχουν σχηματίσει το ελάχιστον ιδεολογικά τη δικιά τους ομάδα.

Οι προθέσεις τους αποκαλύπτονται με ένα απλό διάγραμμα αυτών των θέσεων της «κίνησης». Γραφόμενοι λοιπόν: «Στα πλαίσια του ενιαίου κομμουνιστικού φρονή, οι πρώτοι υποσηθήσαν, δύο να συμφωνούν σε ορισμένες βασικές θέσεις - στις γενικές ιδεολογικές κατευθύνσεις, στη γενική πολιτική γραμμή και στην ενιαία, ενιαία, οργανωτική συγκρότηση και λειτουργία».

«Ο προσηνωτισμός, μας υποσηθώνουν να δημιουργήσουμε όχι ένα κόμμα - πηροίς ομοφωνίας - σε όλα τα ζητήματα, αλλά ένα κόμμα που θα συμφωνεί στις γραμμές των όλων, ακίνδυνος προς αγενιστές, που, παρά τις διαφορές απόψεων που έχουν ανάμεσα τους, ακόμα και σε σημαντικά ζητήματα, θέλουν να αγωνιστούν, κάτω από ορισμένες γενικές καταθύνσεις, για τους κοινούς σκοπούς του μαρξιστικού - λενινιστικού κινήματος».

Ποιά είναι όμως η αναγκία για την ενότητα γενική γραμμή πολιτική και ιδεολογική, ποιά είναι τα σημαντικά ζητήματα τα οποία πρέπει να υπάρξει ομοφωνία, ποιές είναι αρχές.

Σ' αυτά τα ερωτήματα τα η κατά τα άλλα πολιολογική, «κίνηση» δεν λέει ούτε μια λέξη.

Κάτω από την ειρωνία της «πληρώσης ομοφωνίας» θέλει να κρύψει ότι στην ουσία πιστεύει σε ένα κόμμα τάσεων, σε ένα ουσιαστικά ομοσπονδο κόμμα.

Μια άλλη πλευρά των συνθήσεων των οπορτουμιστών είναι να ψηφίσουν με τη μεγαλύτερη ευκολία για να αποσπαστούν για αρχαϊκά ζητήματα.

Την περίοδο του ΕΚΚΕ-ΜΑΚΚΕ και λίγο πριν τη διάσπαση του οι ηγέτες της σημερινής «Κομμουνιστικής Αναγέννησης» σε διάστημα λίγων ηρών αυτοί οι ίδιοι, για τακτικές σκοπιμότητες, κτηρνήσαν και κατανήσαν την σκληρή Μάο Τσε Τουνγκ σαν στατιστικό της μαρξιστικής λενινιστικής κοσμοθεσίας.

Είναι σε θέση δηλαδή να βάλουν, να το έχουν ήδη κάνει, αρχές όπως οι Μαισμός ή η σύλληψη της πάλης, των τάσεων στις «θέσεις» της διακυτορίας του προλεταριάτου, σε ψηφοφορία.

Αυτό για ένα κομμουνιστή είναι οπωσδήποτε απαράδεκτο. Οι οπορτουμιστές μας θα ήταν σε θέση να ζητήσουν από το Γαλλικό, για

να δείξει «ενωτικό» - πνεύμα, να βάλει σε ψηφοφορία το εάν η γη είναι προγγυλή ή επίπεδη. Θα μπορούσαν μάλιστα και να τον κατηγορήσουν σε πιθανή άρνηση της, γιατί δεν τους έδωσε την ευκαιρία να τον υποτάξουν με μια απλή κατομέτρηση σηκωμένων χεριών.

Ένα τέτοιο ενιαίο κόμμα των οπορτουμιστών της «κίνησης» και των διαρρηχτών ηγετών της «Κομμουνιστικής αναγέννησης», καθιέ άλλο παρά υποτέλει επιδίωξη της εργατικής τάξης.

Η ανάγκη σήμερα είναι να ένα κόμμα μολοσβικό πραγματικά ενωμένο

Η «ΚΙΝΗΣΗ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΧΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Η «κίνηση» και η «κομμουνιστική αναγέννηση», αποτελούν ουσιαστικά τις δύο πλευρές της διασπάσης του ΜΑΚΚΕ πριν δέκα χρόνια.

Στο ζήτημα που γιατί τότε διασπάστηκαν και πως τώρα ενώνονται ακολουθούν τη γραμμή της συνένοχης απόκρισης της πραγματικότητας.

Στις «θέσεις» για το συνέδριο που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα τους στις 10 του Σεπτεμβρή γράφουν:

«Ιδιαίτερη σημασία αποκτά η πείρα που έχει αντληθεί από το κίνημα μας, σχετικά με τις μεθόδους επίσησης των αντιθέσεων στον κίνηματός, των κομμουνιστών, ένα ζήτημα πάνω στο οποίο κατά το παρελθόν διαπραχθέντες, οργανώσαν τον μαρξιστικό - λενινιστικό μας κίνηματος, σοβαρά λάθη που οδηγώσαν στη διάσπαση».

Πράγματι οι διαφορές που εκδηλώθηκαν στο παρελθόν πάνω σε σοβαρά ζητήματα του κινήματος, δεν έληξαν με τον σωστό κομματικό τρόπο. Στην πραγματικότητα ως προς τον χαρακτήρα τους οι διαφορές που είχαν προκύψει αντιπροσέλιον μια πάλη ανάμεσα στο σωστό και το λάθος.

Ποιά, τι ειδούς και τόσο σοβαρά ήταν αυτά τα ζητήματα; Σ' αυτά τα ερωτήματα πρέπει ν' απαντήσει κάποιος πραγματικά ειλικρινής που επιζητά την αλήθεια και την σε βάθος επίσηση των προβλημάτων, πριν χαρακτηρίσει σαν αιτία των διασπάσεων τον μαρξιστικό - λενινιστικό κίνηματος όχι τις διαφορές αυτές καθ' αυτές, αλλά τη μεθοδολογία αντιμετώπισής τους.

Το μέρος εκείνο του Μ-ΑΚΚΕ που μετά τη διάσπαση του ονομάστηκε Μ-ΑΚΚΕ ανασυγκροτημένο και που σήμερα αποτελεί τον κορμό της «κίνησης» εξήγησε τα αιτία της διασπάσης σε μια «διακήρυξη στελεχών του Μ-ΑΚΚΕ».

Στο κείμενο αυτό, μεταξύ των άλλων, κατηγορούνται οι σημερινή καθοδήγησή της «κομμουνιστικής αναγέννησης», ότι διαστρέλλωσαν τη θεωρία των τριών κοσμών, χαρακτηρίζοντας σαν κύριο εχθρό τον σοσιαλιμερριλισμό ότι κάλυψαν σε συμπαιγία με την αμερικανική υπερδύναμη. Επίσης, ότι ήθελαν να σταματήσει η πάλη ενάντια στο δοκικοιμερριλιστικό ιμπεριαλισμό και στην ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ.

Αυτά τα ζητήματα που επιγραμματικά αναφέραμε, ανεξάρτητα από το εάν η πάλη δόθηκε σ' αυτά ακριβώς ή όχι και λεπτομερής ποι ασφαλώς αγνοούμε, δεν είναι ζητήματα δευτερεύοντες σημασίας, πράγμα που και οι ίδιοι ομολογώσαν χαρακτηρίζοντας τα «σοβαρά».

Αυτό που μείνει υποστηρίζουμε ήταν ότι εκείνη την περίοδο δόθηκε σκληρή πάλη στις γραμμές του μαρξιστικού - λενινιστικού κινήματος, όχι γενικά κι άδριστα μεταξύ των σωστών και του λάθους.

πρόσηπη της να ενωθεί με την «κίνηση» για την ανασυγκρότηση του «μ-κινήματος». Ενώεται ξανά με αυτούς που διασπάστηκε πριν δέκα περίπου χρόνια.

Τα υπολείμματα του ΜΑΚΚΕ ξαναενώνονται. Αφού ξεπουλήσαν κάθε αρχή κι άλλαξαν χίλους τίτλους, κλείσαν ένα κύκλο σε κατώτερο επίπεδο.

Η ενότητα αυτή φέρνει βαθιά μέσα της το στίγμα της διάσπασης. Είναι αποτέλεσμα μεγάλων οπορτουμισμών, σκοτεινών ενεργειών, και κατακλύλας. Γι' αυτό είναι ενότητα μέσα σε εισαγωγικά.

και του λαθμενούς, ποιά πλευρά βρίσκονταν με το σωστό και ποιά με το λάθμενο.

Μια τέτοια διαπίστωση δεν μπορεί από τα πράγματα να γίνει γιατί η κάθε μια από τις δύο πλευρές, κατά βάθος ακόμα και σήμερα δικαίκε το δικό για τον αυτό της.

Η έμμενηση και η αρχική τοπιέτηση για «πάλη μεταξύ του σωστού και του λάθμενού» που ουσιαστικά ξεστράτισε οφείλεται σ' αυτόν που είχε τη μεγάλη ευθύνη και που ήθελε μ' αυτή την διατύπωση να κωκυλώσει τα πράγματα.

Στις «θέσεις» της «κίνησης» στη σελίδα 92 διαβάσουμε:

«Στις κριτικότερες, και πιο κρίσιμες, φάσεις διαμόρφωσης του μαρξιστικού - λενινιστικού μας κινήματος, στο καθοδηρητικό аппарат της οργάνωσης, δεν έγινε φωνάτο να εξασραλιστεί η αμωρήτική συμπενοία και ομογνομία. Ανάμεσα στα βασικά στίλγχε ευφωάνισθησαν βαθμιαία διαφωνίες, τόσο σε σοβαρά ζητήματα του κινήματος μας, αλλά αυτές οι διαφωνίες δεν έληξαν με το σωστό κομματικό τρόπο».

Ως προς το χαρακτήρα τους, οι διαφωνίες που προέκυψαν αντιπροσέλιον μια πάλη ανάμεσα στο σωστό και το λάθμενο.

Αντίτητα, ακριβώς, την ίδια εποχή, το 1984 το ΕΚΚΕ-ΜΑΚΚΕ στο συνέδριο του τόνισε ότι το '79 ξεκάρηστηκαν οι γραμμές του Μ-ΑΚΚΕ από την οπορτουμιστική ομάδα Ιορδανιάδη.

Η συγκάλυψη σήμερα των πραγματικών αιτιών και της σημασίας της διάσπασης του Μ-ΑΚΚΕ από τον ηγέτη, της «Κομμουνιστικής αναγέννησης» κρύβει μια ιδιότεια δίνοντας συγχωροχάρτι στον Ιορδανιάδη κρύβον ότι αυτοί οι ίδιοι κατακαλύψαν στις οπορτουμιστικές θέσεις, που μωρικά χρόνια πριν κηρίκαγαν.

Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι.

Δίνοντας ο ένας οπορτουμιστική εωσημα και συγχωροχάρτι στον άλλο καλύπτει ταυτόχρονα τον ίδιο του τον αυτό.

Ο καθένας τους προσπαθεί ν' αναβυστήσει σ' 'απόνερα τον άλλο.

Ειδικά όμως έτσι οι διαρρηχτές.

ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

τον «Ριζοσπάστη», πως εξω απ' αυτά διαβάστηκε ψήφισμα καταγγελίας, πως φωνάτηκαν συνθήματα όπως: «Όχι πρόδοσία στη Θεσπρωτία» ή «Η πράξη δείχνει ποιός είναι αριστερά».

Πως στον Περισσό η αντιπροσέλιον των διαδηλωτών ανάμεσα τους και σύντροφοι της οργάνωσης μας, ήρθαν σε σύγκρουση με το ψευτο-ΚΚΕ αποκάλυψαν τον ψευτο - αγωνιστικό και ψευτο - αριστερό χαρακτήρα αυτού του κόμματος.

Ότι όμως και να κάνουν δεν μπορούν να αντιτρέψουν το ανατυσομένο ρεύμα της αγωνιστικής καταγγελίας της ψευτο-αριστεράς και όλων των άλλων αστικών κομμάτων.

Το σύνθημα της ΟΑΚΚΕ που φωνάτηκε στη διαδήλωση: «Ο λαός παλεύει και θα νικήσει, τους δημαγωγούς θα τους τσακίσει» δείχνει ακριβώς αυτή την κατάσταση και τις πραγματικές διαθέσεις των μαζών.

Σ' αυτή τη διαδήλωση συμμετείχε η Κ. Αναγέννηση με τη μέλη της χωρίς όμως συγκροτημένο μπλοκ. Απ' αυτό τα μέλη έφτασαν έξω από τα γραφεία του «Ριζοσπάστη» μόνο ένα, ενώ στον Περισσό δεν πήγε κανένας! Έδειξαν για μια ακόμα δηλώση φορά στην πράξη τα φιλικά τους αισθήματα προς τον σοσιαλισμό.

Η Αγρονιστική συμπαράσταση σ' όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Αθήνα, στον αγωνιζόμενο λαό της Θεσπρωτίας πρέπει να συνεχιστεί. Η διαδήλωση αυτή άνοιξε έναν σπουδαίο δρόμο σ' αυτή την κατεύθυνση.

Η ΟΑΚΚΕ κάλεσε με αισιοκόλημα στην Αθήνα τον λαό να εκδηλώσει αυτή τη συμπαράσταση.

Οι εργαζόμενοι της Αθήνας βλέπουν κάτι άλλο να γίνεται στη Θεσπρωτία. Βλέπουν έναν αγώνα που δεν μοιάζει με τους «αγώνες» που σκαρώνουν στα γραφεία τους τα κόμματα του ιμπεριαλισμού για τα δικιά τους πολιτικά συμφέροντα.

Συμπαθούν και υποστηρίζουν την δίκαια λαϊκή εξέγερση των Θεσπρωτών. Η έκφραση της πιο ενεργητικής υποστηρίξης αυτού του αγώνα αποτελεί μια βασική προϋπόθεση για την νίκη του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Ενότητα απάτης και οπορτουμισμός

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ ΤΟ ΦΕΥΤΟΚΚΕ ΠΙΕΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Πρωτοφροντιστής της... (Text continues with details of the interview and the political stance of the KKE leadership).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΤΟ ΦΕΥΤΟ — ΚΚΕ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ

Χ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ: Σε ότι μας αφορά, είναι πολύ απλό. Από το ίδιο το βρώτο των εκλογών, κιάζας, θα έχουμε έτοιμο ένα ελάχιστο πρόγραμμα από όσα π.χ. σημαία και θα δηλώνουμε δημοσίως ότι θα οδομαγή στηρίζει η ανυπή σε οποία κυβέρνηση θα ενοχληθεί και διαμένει να το κοιμηθεί...

... (Text continues with the interviewee's views on the political process and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΤΟ ΤΣΑΚΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΛΦΩΝΟΥΝΤΩΝ

Χ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ: Εμείς αγωνιζόμαστε για την απλή αναλογική και μόνο, επίμονα και ανεπιχώριστα. Αν τελικά, όμως, μετά τη λογική της αυτονομίας προταθεί στην ημερίδα του ΠΑΣΟΚ και η λογική της αυτονομίας προταθεί στην ημερίδα του ΠΑΣΟΚ και η λογική της αυτονομίας προταθεί στην ημερίδα του ΠΑΣΟΚ...

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟ

... (Text continues with the interviewee's views on the political process and the role of the KKE).

ΦΕΥΤΟ — ΚΚΕ: ΟΧΙ ΜΕ «Ν.Δ.»

Χ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ: Εμείς, στο πολιτικό πεδίο ποτέ δεν συντηρηστήκαμε με τη Ν.Δ., γιατί ούτε θέλωμε, ούτε μπορούμε να συνεργαστούμε. Αυτή η δήλωση είναι απόλυτη και κατηγορηματική.

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΧΙΛΗ

ΣΥΝΧΕΙΔΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

... (Text continues with the interviewee's views on the political process and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟ

... (Text continues with the interviewee's views on the political process and the role of the KKE).

ΦΕΥΤΟ — ΚΚΕ: ΟΧΙ ΜΕ «Ν.Δ.»

Χ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ: Εμείς, στο πολιτικό πεδίο ποτέ δεν συντηρηστήκαμε με τη Ν.Δ., γιατί ούτε θέλωμε, ούτε μπορούμε να συνεργαστούμε.

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΧΙΛΗ

ΣΥΝΧΕΙΔΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

... (Text continues with the interviewee's views on the political process and the role of the KKE).

... (Continuation of the interview text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΙΩΝ

Ναός λοιπόν που ο «κοιός» Γκορμπατσώφ έδειξε λίγο ακόμα από το πραγματικό σπασίμο φασιστικό του πρόσωπο. Έκπληκτοι όλοι οι καλοκάγαθοι σπαθί της περιστερούκα παντού στον κόσμο πληροφορήθηκαν την ανακήρυξη του Γκορμπατσώφ σε πρόδρο του ανώτατου Σοβιέτ μέσα από μια εξαιρετικά φρονιδιαστική και σύντομη διαδίκασια αυτού του ανώτατου πολιτικού οργάνου της ΕΣΣΔ.

Μια τέτοια διαδικασία σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης και σε όλες τις εποχές την ονομάζουν πραξικόπημα. Γι' άλλο πραγματικά μπορεί να είναι η συγκόληση μιας Κ. Επιτροπής 300 ανθρώπων και ενός Σοβιέτ 1500 αντιπροσώπων μέσα σε 48 ώρες; Τι άλλο εκτός από τσαρισμός μπρεζνιεϊσκου τύπου μπορεί να είναι η ανακήρυξη από αυτό το Σοβιέτ του Γκορμπατσώφ σε πρόδρο με απόλυτη ομοφωνία; Ποσο πιο πολύ Μπρέζνιεβ είναι από τον ίδιο τον Μπρέζνιεβ ο Γκορμπατσώφ όταν ο δεύτερος κατάφερε να συγκεντρώσει όλες τις εξουσίες πάνω του σε μικρότερο χρόνο απ' ότι κατόφερε ο πρώτος;

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

... (Continuation of the article text, discussing the political situation and the role of the KKE).

ΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΖΕΖΗ ΜΑΝΧΑΤΑΝ

Προκλητικές δηλώσεις του Γεννηματά

Με βίαιη επίθεση η αστυνομία εναντίον στους απεργούς της τράπεζας «Τζέζι Μανχάταν» αμφισβήτησε το αναφαίρετο δικαίωμα των απεργών να περιφρουρούν τον αγώνα τους.

Ενώ και μερικές μέρες οι εργαζόμενοι σ' αυτή την τράπεζα απεργούν απαιτώντας την επαναστατική πρόληψη δύο απολυμένων συναδέλφων τους. Κάθε μέρα οι απεργοί βρίσκονται έξω από τα γραφεία της Τράπεζας στην οδό Κοραή, περιφρουρώντας την απεργία.

Δίπλα από τους απεργούς, καθημερινά συγκροτημένες οι αστυνομικές δυνάμεις οι οποίες έχουν αναλάβει το ρόλο του προστάτη των απεργισμάτων, όπου οι απεργοί αντιδρούν η αστυνομία ρίχνει ζέλο.

Αποτέλεσμα αυτής της βίας ήταν να μεταφερθεί προχθές στο νοσοκομείο πρόεδρος του συλλόγου των εργαζομένων. Ενώ και άλλα επωνυμία στελέχη του συνδικαλιστικού κινήματος των τραπεζοϋπαλλήλων σαν τον Πολυρίκα γυέθηκαν τα γκλόμπς και τις βίαιες αποθήσεις των αστυνομικών οργάνων.

Όμως το πιο προκλητικό απ' όλα ήταν η δήλωση του Γεννηματά ο οποίος απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου είπε: «Η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να υπερασπίσει το δικαίωμα στην εργασία. Αυτό επιβάλλει και ο 1264. Είναι σαφές επομένως, ότι πρέπει να υπάρχει αστυνομία για να υποστηρίξει τον διαπραγματευτικό και το επαισιόδη διάλογο απεργών και σε κέντρα, που θέλουν να εργαστούν. Δεν δέχομαι να τρώει ζέλο όπως θέλει να δολοφονήσει».

Κυνικός και αποκαλυπτικός ο ψευδοφασιστικός Γεννηματάς. Πως όμως η πολιτεία των απολυμένων στην Τράπεζα; Και ποιοί θα υποστηρίξουν το δικαίωμα των απεργών;

Και τό δύο αυτά ζητήματα δεν μπορούν παρά να τα υπερασπίσει ο αγώνας των ιδίων των εργαζομένων!